

ДВАТА ОБЛАКА

Мила мамо, татко
И ти сладка бабко,
Пиша ви, че днеска
Нѣщо като треска
Да се върна рано
Вече ме обхвана.

Гледамъ надъ Балкана
Тъменъ като врана,
Бързъ и наспокоенъ
Облакъ се надвесилъ,
Сипна дъждъ пороенъ
И пакъ се разнесе . . .

Втори облакъ — птици
Въ дълги върволици
Около стотина
Подиръ него мина,
Селото покриха
И на югъ завиха . . .

Гледахъ ги, додето
Скриха се въ небето . . .
Тѣй ми мъчно стана
И решихъ по-рано
При васъ да се върна,
Дорде не посярнатъ
И не оголѣятъ
Плоднитѣ дървета
И не запустѣятъ
Милитѣ полета!

Калина Малина